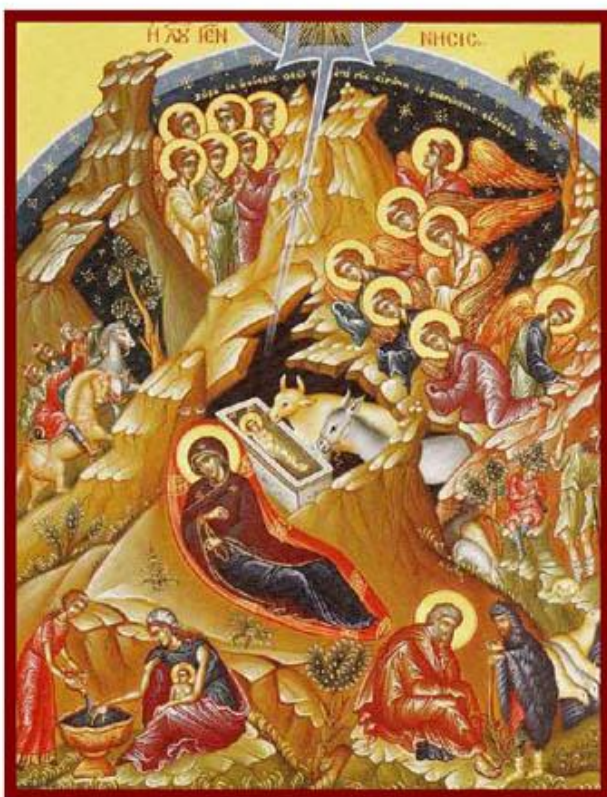

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΕΠΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

τηλ. 210 8027738 e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

Χριστούγεννα 2009 ΕΤΟΣ 2ον ΤΕΥΧΟΣ 90ον

Τηχος β

Τι σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον, οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα, οἱ Μάγοι τὰ δῶρα, οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα, ἡ γῆ τὸ σπῆλαιον, ἡ ἔρημος τὴν φάτνην· ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον. Ὁ πρὸ αἰῶνων Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Χριστούγεννα με τον Χριστό!

Ετοιμαζόμαστε να υποδεχτούμε τα Χριστούγεννα. Να γιορτάσουμε το μεγάλο, το συγκλονιστικό αυτό γεγονός της παρουσίας του Θεού πάνω στο πρόσωπο της γης, ανάμεσά μας.

Για μια ακόμη φορά θα χτυπήσουν χαρμόσινα οι καμπάνες, το πρωινό της ημέρας των Χριστουγέννων. Ο γλυκόλαλος ήχος τους θα μας καλέσει στο μεγάλο αυτό πνευματικό Πανηγύρι. Κι όσο καλύτερη πνευματική προετοιμασία θα έχει κάνει ο καθένας μας, τόσο εντονότερα θα ζήσει το σωτήριο γεγονός της ενανθρώπισης του Θεού Λόγου.

Αγαπητοί αναγνώστες· Χριστούγεννα σημαίνουν τη χάρη της σωτήριας Οικονομίας του Τριαδικού Θεού, που μας δόθηκε στο πρόσωπο και στο έργο του Χριστού και φανερώθηκε με την Εκκλησία. Ο Χριστός είναι ο πλήρης και αληθινός Θεός, ο ενωμένος με την Αγία Τριάδα και ο πλήρης κι αληθινός άνθρωπος, ο ενωμένος μ' όλους τους ανθρώπους. Γι' αυτό και για κάθε χριστιανό ο Θεάνθρωπος Χριστός είναι η όλη αλήθεια: η αλήθεια για τον Θεό και η αλήθεια για τον άνθρωπο. «Η αγάπη του Θεού τον ουρανό συνένωσε με τη γη· η αγάπη του Θεού τον άνθρωπο κάθισε στο βασιλικό θρόνο· η αγάπη του Θεού τον Θεό έφερε στη γη· η αγάπη του Θεού έκανε δούλο τον Δεσπότη· η αγάπη του Θεού έφτασε στο σημείο να προσφερθεί υπέρ των δούλων ο Αγαπητός, υπέρ των μισούντων ο Υιός..., υπέρ των ανθρώπων ο Θεός, υπέρ των οικετών ο Ελεύθερος» (ιερός Χρυσόστομος). Ο Θεός θέλησε ώστε η ζωή, η σωτηρία και η θέωσή μας να βρίσκονται και να πραγματοποιούνται στο πρόσωπο του Αγαπημένου Υιού Του και μάλιστα με τη Σάρκωση και το σταυρό του Χριστού μας. Το ακατάληπτο βάθος κι ο πλούτος της αγαθότητάς Του (Ρωμ. ια' 33) κι η ανεξιχνίαστη φιλανθρωπία Του, υπήρξαν η αιτία όλων όσα έγιναν και θα γίνουν για τη σωτηρία μας.

Βλέποντας ο Κτίστης να χάνεται το γένος των ανθρώπων που έπλασε με τα χέρια Του, ανοίγει τους ουρανούς κι έρχεται σιμά μας! Και τότε ο θείος πόθος παντρεύεται με την πραγματικότητα.

Αυτός που από αγάπη έπλασε τον άνθρωπο και πάλι από την άπειρη αγάπη Του τον αναπλάθει. «Ούτως ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε τον υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν...» (Ιωάν. γ' 16). Και με την ενέργειά Του αυτή έδειξε «εν τοις αιώσι τοις επερχομένοις τον υπερβάλλοντα πλούτον της χάριτος αυτού εφ' ημάς» (Εβρ. β' 7). Ό,τι έπρεπε να πετύχει ο άνθρωπος δια μιας ανόδου προς τον Θεό και δεν το πέτυχε, το πραγματοποίησε ο Θεός κατερχόμενος προς τον άνθρωπο. Ήρθε ο Δυνατός, να πολεμήσει τον «αιχμαλωτεύσαντα ημάς», να τον

νικήσει για λογαριασμό μας και να οδοιπορήσει «πάση σαρκί» την «εις ουρανούς άνοδον».

Οι λόγοι των Πατέρων συναγωνίζονται, θα έλεγε κανείς, σε ευστοχία, προκειμένου να εκφράσουν το αποκαλυφθέν μυστήριο. «Άνθρωπος γίνεται Θεός, ίνα θεόν τον Αδάμ απεργάσθαι», μας λέει ο Μ. Αθανάσιος. «Ενηνθρώπησεν, ίνα γένωμαι τοσοούτον θεός, όσον Εκείνος άνθρωπος» διακηρύττει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος.

Τα Χριστούγεννα πανηγυρίζονται σαν «τα σωτήρια του κόσμου, η γενέθλια ημέρα της ανθρωπότητας, η κοινή γιορτή ολάκερης της κτίσεως» (Μ. Βασίλειος). «Ακριβώς επειδή μας επισκέφθηκε ο Θεός κι έστησε την σκηνή Του ανάμεσά μας - αδειάζοντας τον εαυτό Του -, μπορεί ο κόσμος να γεμίσει και να ζήσει απ' αυτή τη θεία συγκατάβαση» (Ωριγένης). Για να γίνει πραγματικότητα «ο ανακαινισμός της φύσεώς μας, στην υπόσταση και με την υπόσταση του Χριστού» (Ισαάκ ο Σύρος).

Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός χαρακτηρίζει το μυστήριο της θείας ενανθρώπησης ως «το πάντων καινών καινότατον, το μόνον καινόν υπό τον ήλιον, δι' ου η άπειρος του Θεού εμφανίζεται δύναμις. Τι γαρ μείζον του γενέσθαι τον Θεόν άνθρωπον;».

Σήμερα θα κηρύξει ανήμερα τα Χριστούγεννα ο ιερός Χρυσόστομος: ο Ων γεννιέται και ο Ων γίνεται εκείνο που δεν ήταν όντας Θεός, γίνεται άνθρωπος, χωρίς να παύει να είναι Θεός... Γιατί όπως ακριβώς ήταν αδύνατον κατά την πρώτη δημιουργία να υπάρξει άνθρωπος, πριν ο Θεός να πάρει στα χέρια Του τον πηλό, έτσι ήταν αδύνατο και το φθαρμένο σκεύος ν' ανακαινισθεί αν δεν γινόταν ένδυμα του Δημιουργού. Οπότε παίρνει τη δική μου σάρκα, ώστε εγώ να φυτευτώ στον Λόγο Του. Για τούτο δεν έφτιαξε από κάτι άλλο ναό, για τον εαυτό Του, ούτε έπλασε άλλο σώμα για να το ενδυθεί, για να μη φανεί ότι περιφρονεί την ανθρώπινη φύση. Επειδή ο άνθρωπος παράκουσε την εντολή κι έγινε όργανο του διαβόλου, γι' αυτό το λόγο προσέλαβε (ο Υιός του Θεού) τον αλλοτριωμένο έμψυχο αυτόν ναό, ώστε εξ αιτίας της συνάφειας με τον Δημιουργό, να τον απομακρύνει από την συναναστροφή με τον διάβολο». Και καταλήγει η χρυσή θεολογική σάλπιγγα: «Ο Θεός ήλθε στη γη κι ο άνθρωπος ανέβηκε στον ουρανό· όλα συνενώθηκαν. Ήρθε στη γη, όντας ολόκληρος στον ουρανό. Κι αν και βρισκόταν όλος στον ουρανό, όλος είναι εδώ στη γη. Αν και είναι Θεός, έγινε άνθρωπος χωρίς ν' αρνηθεί τη θεότητά Του. Όντας Λόγος απαθής, έγινε σάρκα κι έγινε σάρκα για να συγκατοικήσει μαζί μας!». Παρά τα τόσα λεγόμενα όμως «το μέγα της ενανθρωπήσεως μυστήριο, αεί μένει μυστήριο» (άγιος Μάξιμος).

Άπειρη η συγκατάβαση του ενανθρωπήσαντος Λυτρωτή και άπειρη η αγάπη Του προς τον πλανηθέντα πεπτωκότα άνθρωπο.

Κι όλα αυτά τα προσφέρει ο ενανθρωπήσας Λυτρωτής στον άνθρωπο χωρίς να του αφαιρέσει η παραβίαση το αυτεξούσιο και την ελεύθερη θέλησή του. Εναπόκειται στον άνθρωπο να δεχτεί η να απορρίψει την προσφορά της αγάπης του Ενανθρωπήσαντος Θεού.

Πολλοί άνθρωποι κάνουν καλή χρήση του αυτεξουσίου τους. Δέχονται το μοναδικό Σωτήρα και Λυτρωτή. Ακολουθούν οπίσω Του και ζουν την προσφορά της αγάπης του Σαρκωθέντος Θεού.

Πολλοί περισσότεροι όμως άνθρωποι συνεχίζουν το ίδιο σφάλμα των πρωτοπλάστων. Κάνουν λανθασμένες επιλογές. Αγνοούν τον Σωτήρα Λυτρωτή και Αναμορφωτή. Δούλοι της λανθασμένης ανθρώπινης σκέψης.

Αγαπητοί αναγνώστες· τα Χριστούγεννα δεν είναι μία γιορτή που κρατάει μόνο μία συγκεκριμένη ημέρα το χρόνο. Είναι γιορτή μεγάλη και τρανή που επηρεάζει κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε στιγμή τη γήινη πορεία μας. Κάθε φορά δε που με το μυστήριο της Μετανοίας και Εξομολόγησης απαλασσόμαστε από το βάρος της ενοχής και αμαρτίας, η ψυχή μας γίνεται κατάλληλη φάτνη για να Τον δεχτεί ως Σωτήρα και Λυτρωτή της. Οι φάτνες και τα χριστουγεννιάτικα δένδρα περνούν. Τα λαμπιόνια σβήνουν, τα γλυκίσματα τελειώνουν, οι ποιμένες γυρίζουν στις στάνες τους, οι μάγοι «δι' άλλης οδού αναχωρούν εις την χώραν των», οι άγγελοι «απέρχονται εις τον ουρανόν», αλλά «ο τεχθείς Βασιλεύς» των ψυχών μας, ο ενανθρωπήσας Θεός, μένει για πάντα κοντά μας. Έτσι τα Χριστούγεννα δεν περνούν. Διαρκούν για πολλές ημέρες, για όλο το χρόνο, για όλα τα χρόνια της ζωής μας. Γιατί μέσα στην καρδιά μας κατοικεί το Θείο Βρέφος, ο σαρκωθείς Θεός, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας.

Τα φετινά Χριστούγεννα ας γίνουν αφορμή για μια ουσιαστικότερη γνωριμία μαζί Του, με ταπεινή υπακοή στο θέλημά Του, με εμπιστοσύνη στην αγάπη Του, με δόσιμο της καρδιάς μας σ' Αυτόν, με λατρεία «εν πνεύματι και αληθεία».

Η ουσιαστική συμμετοχή μας στη χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία θα πρέπει να γίνει αφετηρία για την αναγέννησή μας, για αλλαγή τρόπου ζωής και συμπεριφοράς, ρυθμιστής στις σκέψεις, τις πράξεις, τις διαθέσεις μας, να φωτισθεί ο νους και η καρδιά μας, έτσι ώστε να πορευόμαστε στο δρόμο της Αλήθειας, της Ζωής και σωτηρίας.

Με αυτές τις προϋποθέσεις είναι βέβαιο πως θα κάνουμε Χριστούγεννα με τον Χριστό. Αυτό ευχόμαστε σε όλους και σε όλες.

Καλά Χριστούγεννα, Χρόνια Πολλά!